

[Hendriksen.]

talte jeg, at en saadan Sidestilling absolut ikke var paa sin Plads og var ganske udelukket, og det glæder mig, at det ærede 3die Medlem for 2den Kreds har udtalt sig i Overensstemmelse hermed.

Ved de Udtalelser, jeg første Gang fremsatte, har jeg for øvrigt imødegaaet de Bemærkninger, som det ærede 2det Medlem for 6te Kreds har gjort paa de Punkter, hvor der er Anledning for mig til at imødegaa dem. Der er kun et enkelt Spørgsmaal, jeg et Øjeblik vil opholde mig ved, Spørgsmaalet om Samfundssind, som baade det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (J. S. Foget) og det ærede 3die Medlem for 6te Kreds (Hauch) har talt om. Mit Parti har vist Samfundssind ved at gaa ind for det Lovforslag, der i Øjeblikket er til Behandling, vi har vist Samfundssind ved at ville være med til at bære de Byrder, som dette Lovforslag paalægger hele Samfundet. Spørgsmaalet om Samfundssind kan vel ikke være at forstaa saaledes, at der udelukkende skal vises Samfundssind over for Landbruget; det maa vel være saadan — derom tror jeg ogsaa begge de ærede Medlemmer vil være enige med mig —, at Samfundssind ogsaa maa vises over for andre end Landbrugets Udøvere, Arbejdere og Funktionærer og dermed ligestillede, som ogsaa er haardt ramt, bl. a. gennem de Benzinstriktioner, som mange af os lider under.

Det ærede 3die Medlem for 6te Kreds havde blot en enkelt Bemærkning til mig, og jeg har ogsaa kun en enkelt Bemærkning at gøre til det ærede Medlems Udtalelser. Det ærede Medlem fastslog som en Kendsgerning, at Det konservative Folkeparti imod Landbrugets Interesser hjalp Regeringen til at gennemføre det foreliggende Lovforslag. Det er ingen Kendsgerning, ærede Medlem, det er et Postulat. Vi er nemlig ikke gaaet imod Landbrugets Ønsker, hvad samtlige vore Landbrugsrepræsentanters Tilslutning til Lovforslaget er en Borgen for. Lovforslaget giver, som jeg før havde Lejlighed til at fremhæve, en valutarisk Erstatning til Landbruget, og for denne valutariske Erstatning som for den Erstatning, der i det hele ydes Landbruget i en haard og ond Tid, er jeg ganske sikker paa at Landbruget som saadant vil være taknemmelig. Vi i Det konservative Folkeparti vil alle, saavel Byrepræsentanter som Landborepræsentanter, staa bag Lovforslaget.

Martin Sørensen (Peterslund): Under den Diskussion, som er ført her, har der

været draget Sammenligninger mellem Landmænd og andre Samfundsgupper. Det er meget rigtigt, at hvis en enkelt Gruppe kan komme og anmode om en bestemt Kurs paa Landets Mønt, maa en anden Gruppe naturligvis have Ret til at stille det samme Krav; og noget saadant vilde dog vist føre til uheldige Tilstande. Som jeg tillod mig at sige i Formiddagsmødet, er der ingen andre Steder, et saadant Spørgsmaal kan afgøres, end i den folkevalgte Rigsdag.

Naar jeg har sagt, at en fast Sterlingkurs paa 22,40 vilde afgøre hele Spørgsmaalet, er det naturligvis rigtigt, thi hvis man fulgte Sterling helt til Bunds, vilde det jo afgøre Landbrugets Forhold baade med Hensyn til Køb og med Hensyn til Salg. Men det er der ingen, der har turdet foreslaa. Heller ikke Venstre har turdet gaa længere ned end til det, de har foreslaaet her, nemlig at der skal standses, naar et Pund Sterling koster 4 Dollars. Det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (J. S. Foget) oplyste, at Kursen i Øjeblikket er 4,02, det vil altsaa sige, at man netop befinder sig paa det Punkt, Venstre er standset ved.

Det ærede 12te tingvalgte Medlem (Villemoes) mente ikke, at de kunne Ord fra vor Side om Enighed og Samfundssind var ærligt ment. Der er ingen Tvivl om, at Venstre og Bondepartiet ikke ønsker, at der skal opnaas noget Forlig om Forslaget. Det er jo ogsaa vanskeligt nu paa det sene Tidspunkt; Tiden er forpasset. Enighed skulde være opnaaet i Folketingsudvalget i Aftes, men der har ingen Vilje været, og det er det, vi beklager. Hvis vi havde haft vor afdøde Ven Jens Holdgaard, er det maaske muligt, at han kunde have hjulpet til, at denne Vilje vilde være kommet til Stede, som her har fundet saa svagt et Udtryk hos det ærede 3die Medlem for 6te Kreds (Hauch).

Det var meget betegnende, at Ordføreren for Bondepartiet (J. S. Foget) var saa henrykt for den Symfoni, Ordføreren for Venstre spillede saa sødt og saa indsmigrende, at det rørte det ærede Medlem i hans Sjæls Dyb. Jeg forestiller mig allerede nu, at det kunde blive til et Samarbejde: to Sjæle og een Tanke, og een Vej vilde de vandre og synge en Duet til Glæde for de hidtil miskendte L.S.-Folk, der gennem Aarene har staaet i Kulde og Øde uden for den mægtige Institution Landbrugsraadets Dør. Nu er Døren ligesom lukket lidt paa Klem; ved den sidste Replik her var det dog, ligesom den blev trukket lidt til igen. Der var Udsigt til Samarbejde og Udsigt til Samling af Landbruget, til Landbrugs-